

Na jedné lodi plujem

Jaromír Nohavica

1. Na jedné lodi plujem, na jedné palubě,
a i když neveslujem, voda nás sama nese,
na jedné lodi plujem vstříc stejné záhubě,
a mrtvé vyhazujem, a živým smějeme se.

R: Kapitán zpil se rumem, lodník leští sklička,
pasážéři blijí do moře přes zábradlí,
a někde nad rozumem visí rezná smyčka
pro ty, kdo ještě žijí, pro ty, kdo nevypadli.

2. Obzor je někde v dáli a loď má spoustu děr,
stokrát je zacpávali tesařští tovaryši,
obzor je někde v dáli, je těžké držet směr,
když ti, co se včera báli, dnes lodní deník píší.

R:

3. A krysy cení zuby svým křivým úsměvem,
tam dole v podpalubí jsou rády, že jsou rády,
a krysy cení zuby, ach, ksakru, čert je vem,
daleko do záhuby, dokud jsme ještě tady.

R: Pirátskou vlajku vzhůru a do zubů nože,
žralokům kus žrádla, ať mají něco k jídlu,
a bodnout do azuru, sídlíš-li tam, Bože,
pro tebe padla, teď my, teď my jdeme ke kormidlu ...